

พระวาจาทำให้เกิดเอกภาพขึ้นมาใหม่

Lectio (พระเจ้าตรีสาระ)

มกราคม 2007

“คนคนนี่ทำสิ่งใดดีทั้งนั้น

เขาทำให้คนหูหนวกกลับได้ยิน และคนใบ้กลับพูดได้” (มก 7:37)

* พระคริสตเจ้ามิได้ถูกแบ่งแยก

พระวรสาร โดยนักบุญมาระโกตอนนี้(มก 7:31-37)รำรายด้วยเนื้อหาในแง่ของความเป็นมนุษย์และความหมายตามพระวรสาร ชีวิตของคนใบ้หูหนวกที่พระเยซูเจ้าทรงรักษามีข้อจำกัดมากมาย เขาหันเข้าสู่โลกภายในตนเอง ความสัมพันธ์กับเพื่อนพี่น้องถูกตัดขาด พระเยซูเจ้าผู้เป็นแพทย์และเพื่อนที่ไม่มีใครเสมอเหมือนทรงพาเขาออกจากฝูงชน ทรงสัมผัสเขาด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นพระพรทั้งสิ้น ทรงทำให้เขาได้ยินสิ่งที่คนอื่นพูดและสามารถพูดสิ่งที่อยู่ในใจของตนให้คนอื่นฟังได้อีกครั้ง

ทุกวันนี้ มนุษย์ให้ความเอาใจใส่กับปรากฏการณ์ในเชิงรูปธรรม สิ่งที่มนุษย์ให้ความสนใจเป็นอันดับแรกคือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตนโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องความทุกข์ ดูเหมือนพระวาจาของพระเจ้าก็ถูกนำมาประยุกต์เพื่อช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้เป็นเบื้องต้น การใช้พระวาจาเป็นคู่มือเจริญชีวิตในสถานการณ์ที่ตนกำลังประสบอยู่ถือเป็นการกระทำที่ถูกต้อง เพราะพระวาจาทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์และประทับอยู่ในสังคมที่เป็นจริง

แต่ที่สำคัญ ต้องอ่านพระวาจาในบริบทประวัติศาสตร์แห่งความรอดเสมอ ดังนั้น เรื่องราวเกี่ยวกับการรักษาคนใบ้หูหนวกคนนั้นจึงหมายถึงการ

รักษาพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้าเอง การที่พระเยซูเจ้าทรงคืนความสามารถในการพูดและการได้ยินแก่เขาเท่ากับเป็นการแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจนำมนุษย์ชาติกลับสู่สภาพปกติได้ ดังคำของประกาศกอิสยาห์ที่ว่า “แล้วนัยน์ตาของคนตาบอดจะเปิดออก แล้วหูของคนหูหนวกจะเบิก แล้วคนง่อยจะกระโดดได้อย่างกว้าง และลิ้นของคนใบ้จะร้องเพลงด้วยความชื่นบาน เพราะน้ำจะพุ่งขึ้นมาในปากคน และถาฐารจะพลุ่งขึ้นในทะเลทราย”(อิสยา 35:5-6) มนุษย์ได้ละทิ้งพระเจ้าและทำลายสายสัมพันธ์ที่ยึดเขาไว้ให้เป็นครอบครัวเดียวกับพระองค์ ต่างคนต่างปิดตัวเอง เจริญชีวิตเหมือนกบในกะลา ไม่สนใจใคร ความสัมพันธ์ขาดหายไป พระวาจาดูเหมือนสูญเสียชีวิตเหมือนกับไม่เคยมีชีวิตอยู่เลย แต่ในความเป็นจริง พระวาจาทรงเป็นพระวจนาตถ์ที่มารับเอาธรรมชาติมนุษย์ พระองค์เสด็จมาและรับเอาความเป็นมนุษย์ไว้ หัวใจที่หนวกและใบ้กลับเป็นพระวาจาในพระองค์ เมื่อองค์พระผู้ช่วยให้รอดพ้นแสดงพระองค์แก่มนุษย์ทางประวัติศาสตร์ พระองค์ทรงแสดงองค์เป็นพระวาจา ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปทุกคนเปิดหูฟังข่าวดีของพระองค์

* เรื่องเก่าเล่าใหม่

ความโดดเดี่ยวอ้างว้างเข้ามาในพระศาสนจักร ในครอบครัว ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในชุมชนและในหมู่คณะด้วย ทั้งพระศาสนจักรระดับสากล“ที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นรากฐาน”และพระศาสนจักรระดับท้องถิ่นต่างมีปรากฏการณ์ของการยึดมั่นถ้อยมั่นอยู่ในความหนวกและความใบ้ของตน ความเห็นแก่ตัวเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถได้ยินและเผยความจริงที่อยู่ ณ หัวใจของตนออกมาได้ การแบ่งแยกที่หนวกใบ้ทำให้คนเข้าใจว่าตนเองรู้ว่าพระจิตเจ้าทรงทำงานที่ไหน เมื่อใดและอย่างไร

ในพระศาสนจักรยุคแรกมีกระแสและกลุ่มอำนาจหลายกลุ่ม ความแตกต่างกลับกลายเป็นความแตกแยก สาเหตุนี้เนื่องมาจากการกระทำเกินหลักเกณฑ์การคิดแบบชาวโลก ในปัญหาเกี่ยวกับบุคคล ธรรมเนียม การยึดติดกับคำว่า “ก็เคยทำอย่างนี้มาเสมอ” (ดู 1 คร 1:11) เป็นต้น “เพราะเหตุใดจึงมีการทะเลาะเบาะแว้ง โกรธเคือง ซิงคิซิงเค่น แบ่งแยกและรบสู้กันในระหว่างพวกท่าน? เรามีพระเจ้า พระคริสตเจ้าและพระจิตเจ้าองค์เดียวกันที่ประทานพรลงมายังเรา ประทานกระแสเรียกเดียวกันในองค์พระคริสตเจ้ามิใช่หรือ? ทำไมจึงทำให้อวัยวะของพระคริสตเจ้าฉีกขาดและเป็นบาดแผลเล่า? ทำไมท่านจึงเป็นปฏิปักษ์กับร่างกายของตนเองจนลืมนึกไปว่าเราต่างก็เป็นอวัยวะของร่างกายเดียวกัน?(น. Clemente romano, Lettera ai Corinzi)

พระวาจาเป็นผู้ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพขึ้นมา

* **การช่วยให้รอดพ้นได้เกิดขึ้นแล้ว**

พระจิตของพระเจ้าทำให้เราทราบพระประสงค์และความคิดของพระเจ้า พันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำกับเรากลายเป็นพันธสัญญา “ระหว่างเรา” “รูปแบบและต้นกำเนิดของธรรมล้ำลึกนี้ได้แก่เอกภาพในพระตรีเอกภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตร ในองค์พระจิตเจ้า” (Unitas Redintegratio 2)

พระเยซูคริสตเจ้าทรงสอนเราให้รับรู้ถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าในความรักต่อเพื่อนมนุษย์ “ดูเถิด พระองค์กำลังเสด็จมาพร้อมกับหมูก้อนเมฆ ทุกคนแม้ผู้ที่เคยแทงพระองค์จะแลเห็นพระองค์”(วว 1:7)

พระคริสตเจ้าทรงประทานความหมายใหม่แก่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นเป้าหมายสูงสุดของการวิวัฒนาการ การบูชาของพระองค์บนกางเขนมีประสิทธิผล บนเส้นทางสู่ตำบลเอมมาอูส ผู้เดินทางคนที่สามเริ่มเดิน

พร้อมกับศิษย์และสอนพวกเขาไปด้วย เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ศิษย์ทั้งสองกลับถึงหมู่บ้านและได้พบกับพระศาสนจักรอีกครั้ง ระหว่างการเดินทางมีการเสวนา ('dia-logo') ในการสนทนานั้น Logos(พระวจนะของพระเจ้า) ได้ตรัสกับพวกเขา ตั้งแต่นั้นมา พระวรกายของพระคริสตเจ้าถูกเรียกให้รับรู้ถึงเอกภาพของตน และร่วมมือในการทำให้เกิดสมาชิกใหม่ต่อไป

Meditatio (พระวาจาตรัสกับฉันวันนี้)

* เราต้องยอมรับด้วยความถ่อมตนและกล้าหาญว่า ในระหว่างพวกเรา และในพระศาสนจักรของเรายังมีการแบ่งพรรคแบ่งพวก เป็นที่สะดวกแก่กันและกัน ไม่ยอมรับกัน ใช้ภาษาที่แตกต่าง แต่ชีวิตที่แท้หนึ่งคือชีวิตแบบพระคริสตเจ้า ชีวิตที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและถือความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นสำคัญ อันดับแรก (ดู มธ 6:33)

* ในปีค.ศ.1908 Paul Watson ได้ริเริ่มสัปดาห์แห่งการภาวนาเพื่อเอกภาพ มีฉลองสำคัญอยู่สองฉลองในสัปดาห์นี้ คือ ฉลองนักบุญเปโตร (18 มกราคม) และฉลองนักบุญเปาโล(25 มกราคม) ตลอดสัปดาห์แห่งการภาวนาเพื่อเอกภาพในปีค.ศ.2007 ได้มีการนำข้อคิดและประสบการณ์จากUmlazi ประเทศแอฟริกาได้มาช่วยในการภาวนา ชุมชนคริสตชนที่นั่นต้องการคิดถึงเอกภาพ พวกเขาได้เขียนประสบการณ์และเผยแพร่ออกไป

ฉันล่ะ กำลังอยู่ที่ไหน? สัมพันธภาพของฉันกับคนอื่นเป็นอย่างไรบ้าง?

* บ่อยครั้ง เราพบความห่างเหินกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างศาสนาใหญ่ๆ ความสัมพันธ์ดีขึ้นก็จริง แต่พระวาจาทรงเรียกร้องให้มีเอกภาพอย่างสมบูรณ์ ที่ Umlazi ผู้คนได้ค้นพบว่า การภาวนาสัมพันธ์กับการทำงาน บรรเทาทุกข์อย่างแยกจากกันไม่ได้ สิ่งนี้ทำให้การเสวนาเพื่อแสวงหาความดี

ส่วนรวม การพัฒนามนุษย์ การให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นทางด้านสังคมและ
มนุษย์ธรรมซึ่งทุกคนควรร่วมมือกันเป็นไปได้อย่างขึ้น

* เดือนพฤศจิกายน 2006 เป็นเดือนสำคัญเพื่อการเสวนาระหว่างพระศาสน
จักรคาทอลิกกับศาสนจักรอังกลิกัน การพบปะระหว่างพระสังฆราชคาทอลิก
กับพระสังฆราชอังกลิกัน ณ ห้อง “*Camera dei Vescovi*” ในรัฐสภา เป็น
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งแรกตั้งแต่ศาสนจักรอังกลิกันถือกำเนิดมาในศตวรรษที่
16 มีการพบปะระหว่างประธานอังกลิกันสัมพันธ์กับองค์สมเด็จพระ
สันตะปาปาเบเนดิกที่ 16 ด้วย การพบปะครั้งนี้ได้บรรลุข้อตกลงหลายประการ
อาทิ ข้อตกลงเรื่องศีลมหาสนิท สังฆบริการกับการบรรลุความชอบธรรมเพราะ
ความเชื่อซึ่งยุติข้อพิพาททางเทววิทยาอันยาวนานของศาสนจักรปฏิรูป แม้ว่า
การบวชสตรีเป็นพระสงฆ์และพระสังฆราชยังเป็นอุปสรรคบนเส้นทางสู่
สัมพันธภาพสากลก็ตาม

อะไรคือส่วนของฉัน?

* ศาสนจักรโปรเตสแตนต์กับสภาพระสังฆราชคาทอลิกหลายสภากำลัง
ร่วมมือกันจัดประชุมสัมพันธภาพสากล หลังการประชุมเตรียมงานขึ้นแรกเมื่อ
เดือนมกราคม 2006 ที่กรุงโรม ได้มีการพิมพ์เอกสารขึ้นมาชิ้นหนึ่งชื่อ “*Lettera
ai cristiani d’Europa*” (จดหมายถึงคริสตชนในยุโรป) เป็นเอกสารเชื้อเชิญ
ผู้คนเข้าร่วมประชุม การประชุมจะสิ้นสุดในเดือนกันยายน 2007 ณ เมือง Sibiu
ประเทศ โรมาเนีย “เราเดินทางไปด้วยกัน พยายามสร้างบรรยากาศของความ
ไว้วางใจเชื่อใจต่อกัน เข้าอกเข้าใจกัน ทำงานด้วยกัน และอธิษฐานภาวนาพร้อม
กัน คริสตชนทุกคนได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการจาริกแห่งความหวังครั้งนี้ พร้อม

ทั้งร่วมกันเป็นประจักษ์พยาน ด้วยการเดินพร้อมกับพระคริสตเจ้าในการ
แสวงหากระแสเรียกใหม่เพื่อยุโรป”

* ในสถานที่ซึ่งฉันกำลังเจริญชีวิตอยู่ มีเอกภาพบ้างไหม? อะไร?

Oratio (พระเจ้าทำให้ฉันภาวนา)

ขอขมา

“สัมพันธ์ภาพสากลที่แท้จริงเกิดขึ้นไม่ได้ หากไม่มีการกลับใจ ความ
ปรารถนาให้มีเอกภาพเกิดขึ้นและบรรลุความสมบูรณ์จากการฟื้นฟูทางปัญญา การ
สละละตนเองและการปฏิบัติความรักอย่างเต็มกำลังความสามารถ” (UNITATIS
REDINTEGRATIO 7) “ถ้าเราพูดว่า เราไม่เคยทำบาป เราก็อำนาจให้พระองค์ตรัสคำเท็จและ
พระเจ้าของพระองค์ก็ไม่อยู่ในเรา” (1 ยน 1:10)

ขอขอบคุณ

“คนคนนี่ทำสิ่งใดดีทั้งนั้น เขาทำให้คนหูหนวกกลับได้ยินและคนใบ้
กลับพูดได้” (มก 7:37)

ขอพรพระเจ้า

“เราสามารถบรรลุถึงเอกภาพเฉพาะแ่งที่เป็นพระพรของพระเจ้า
จิตเจ้าเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ความใฝ่ฝันเพื่อสัมพันธ์ภาพสากลจะต้องเติมเต็มด้วย
การอธิษฐานภาวนา การยกโทษแก่กันและกัน พร้อมกับชีวิตศักดิ์สิทธิ์ของแต่ละ
คน” (สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16) **เชิญเสด็จมาพระเจ้าข้า** **เชิญ**
เสด็จมาประทับอยู่ในดวงใจสัตบุรุษ **และบันดาลให้เราร้อนด้วยความรักต่อ**
พระองค์

Contemplatio (พระวาจาของพระเจ้ากลับเป็นความจริง)

ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันคือสิ่งที่เราได้ยินเกี่ยวกับพระวาจา-นาตล์แห่งชีวิต (อ้าง 1 ยน 1:1) เอกภาพคือความปรารถนาของพระเจ้า (อ้าง ยน 17:11.21.23) “ขอให้คริสตชนทุกคนระลึกว่าการเจริญชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชนย่อมดีกว่าการศึกษาหาวิธีทำชีวิตให้สอดคล้องกับพระวรสาร ฉะนั้นยิ่งมีความสัมพันธ์กับพระบิดา พระบุตรและพระจิตแนบแน่นเพียงใด ความสัมพันธ์นั้นที่น้อยก็ยิ่งสนิทแนบแน่นเพียงนั้น” (*Unitatis Redintegratio* 7)

Communicatio (พระวาจาทำให้ทุกคนคืนดีกัน)

“ท่านทั้งหลายจงให้ความรักของพระคริสตเจ้าทอแสงออกไปในทุกสถานที่ ท่านทั้งหลายจงทอแสงความรักของพระคริสตเจ้าเหมือนเทียนที่มีเปลวไฟลุกโชติช่วงเพื่อส่องสว่างแก่โลก พระเยซูเจ้าทรงเป็นแสงสว่างให้กับนานาชาติ ทรงขจัดความห่างไกลให้หมดไป กำจัดการแบ่งแยกทุกชนิดและทำลายกำแพงที่ขวางกั้นให้พังลง พระองค์ยังเป็นผู้ที่เดินบนเส้นทางแห่งการนอบน้อมเชื่อฟัง พระแม่มาเรียก็ทรงเดินพร้อมกับพระองค์ด้วย พระนางพาพระบุตรไปกรุงเยรูซาเล็มและถวายแด่พระเจ้าดูดิงลูกแกะของพระเจ้าจริง ๆ แม้พระนางพระกุมารไว้ในอ้อมแขนของผู้เฒ่าสิเมโอนและนางอันนา อันเป็นการประกาศถึงการช่วยให้รอดพ้น พระนางแสดงองค์พระบุตรให้ทุกคนทราบว่าพระบุตรทรงเป็นแสงสว่างส่องทาง ช่วยให้มีมนุษย์เดินได้อย่างมั่นใจบนเส้นทางแห่งความจริงและความรัก” (เบเนดิกต์ 16)

“ประสบการณ์ของการประชุมสมัชชาของเราเป็นประสบการณ์กับพระพรอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระวาจาของพระเจ้าทรงกระทำการมหัศจรรย์

ทุกวันอย่างต่อเนื่อง การแบ่งปันพระวาจาในระหว่างพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ การเข้ากลุ่มศึกษา การประชุมในกลุ่มใหญ่ ช่วงเวลาปฏิสัมพันธ์ฉันพี่น้อง.... ในช่วงของการทำกิจกรรมเหล่านี้ เราต่างเจริญชีวิต 'เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกัน' พระเยซูเจ้าทรงประทับอยู่ท่ามกลางเราเสมอ จนเราถามตัวเราเองว่า นี่เป็นการประทับอยู่ของพระจิตในท่ามกลางเรามีใช่หรือ? (FSE)

Dietrich Bonhoeffer

ครบรอบร้อยปีวันเกิด

ท่านเป็นศาสตราจารย์นิคายลูเธอร์แลนด์ อาจารย์มหาวิทยาลัย เป็นผู้บุกเบิกกระบวนการเพื่อสัมพันธ์ภาพสากล ท่านต่อสู้กับลัทธินาซีอย่างห้าวหาญ พี่น้องโปรเตสแตนต์นับถือท่านเป็น “นักบุญของพวกเขา” ซึ่งความหมายว่า “ความเชื่อของท่านเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้” หนึ่งในบรรดากิจกรรมมากมายเพื่อระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญนี้คือการประชุมระดับนานาชาติภายใต้หัวข้อเรื่อง “*eredita' cristiana e modernita'*” (มรดกคริสตชนกับยุคใหม่) ระหว่างวันที่ 9-11 กุมภาพันธ์ ที่ *Torino-Vercelli* ผู้ทำหน้าที่เปิดการประชุมนี้คือนักเทววิทยา Jurgен Moltmann ที่โรมมีการจัดนิทรรศการโดยภาควิชา *Valdese* เป็นเจ้าภาพภายใต้หัวข้อ “*Fine della religione e post-modernita'*” ศาสตราจารย์ Fulvio Ferrario อาจารย์วิชาเทววิทยาเชิงระบบของภาควิชาได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของนักเทววิทยาชาวเยอรมันผู้นี้ว่า “ร้อยปีหลังจากการเกิดของท่านชีวิตและผลงานของ Bonhoeffer ยังคงสร้างความประทับใจแก่ชนรุ่นหลังในหลายมิติ เช่น เทววิทยาและอัครชีวประวัติที่สอดคล้องประสานกันได้อย่างลงตัว ความคิดที่เป็นมีลักษณะเฉพาะของตนเองและอุปนิสัยที่เปิดเผยยังคงเป็นจุดสนใจ

ใจของผู้คนอย่างมีเลื่อมกลาย มิใช่ในบรรดานักศึกษิตั้งชายและหญิง
เท่านั้น แต่ในโลกแห่งศิลปะ วัฒนธรรมและที่สำคัญในบรรดาศาสนจักรนิกาย
ต่างๆ ด้วย”

Bonhoeffer เกิดเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1906 ที่ Breslavia (ใน
สมัยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของประเทศเยอรมัน ในปัจจุบันคือ Wroclaw ในประเทศ
โปแลนด์) ในปี ค.ศ. 1931 ท่านเริ่มสอนเป็นครั้งแรกที่เบอร์ลินในภาควิชาเทว
วิทยาพร้อมทั้งได้รับการอภิเษกเป็นศาสนาจารย์ ในระยะนั้น ท่านได้ริเริ่ม
กิจกรรมกระบวนกรสัมพันธ์ภาพสากลที่กำลังเริ่มต้น เมื่อHitler มีอำนาจขึ้น
ปกครองประเทศในตอนปลายเดือนมกราคมปี ค.ศ. 1933 ศาสนจักรนิกาย
evangelical ที่ Bonhoeffer เป็นสมาชิกกำลังอยู่ในสถานภาพที่ลำบากและ
ละเอียดอ่อน โปเรตสตันท์ชาวเยอรมันหลายคนให้การยอมรับลัทธินาซี
จนกระทั่งขอให้ตัดหนังสือพันธสัญญาเดิมออกจากสารบบพระคัมภีร์และ
เสนอให้ใส่ “paragrafo ariano”เข้าไปแทน Bonhoefferต่อต้านข้อเสนอนี้
อย่างแข็งขัน

ในเดือนเมษายนค.ศ. 1943 ท่านถูกจับขังคุก สาเหตุเพราะได้ช่วย
ชาวยิวหนีออกจากประเทศเยอรมัน ในปีค.ศ. 1944 ท่านถูกย้ายไปคุมขังที่
เบอร์ลิน ต่อมาท่านถูกส่งไปยังค่ายกักกันที่ Buchenwald และที่ Flossengurg
ตามลำดับ ณ ที่นี้เองท่านได้ถูกประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ

Rabindranath Tagore

กวีชาวเบงกอลพูดถึงมหาวิทยาลัยที่ท่านได้ตั้งขึ้นว่า
เป็นสถานที่ซึ่งโลกอยู่ในรั้งเดียวกัน

